

**ความสัมพันธ์ระหว่างปฏิสัมพันธ์ของอาจารย์กับนักศึกษา
และพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา ในระดับปริญญาตรี
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา**

**THE CORRELATION BETWEEN TEACHER-STUDENT
INTERACTIONS AND UNDERGRADUATE STUDYING BEHAVIOR
FACULTY OF EDUCATION NAKHON RATCHASIMA RAJABHAT UNIVERSITY**

ประภัศร ชโลธร
Prapatsorn Chalothorn
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
Faculty of Education Nakhon Ratchasima Rajabhat University
นครราชสีมา
Nakhon Ratchasima

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาระดับการมีปฏิสัมพันธ์ของอาจารย์กับนักศึกษาและพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาในระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา เพื่อเปรียบเทียบระดับพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา ระดับการศึกษาของบิดาและมารดา สถานที่พักอาศัยขณะศึกษาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปฏิสัมพันธ์ของอาจารย์กับนักศึกษาและพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา จำนวน 8,534 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้จำนวน 383 คน จำแนกตามชั้นปี ดังนี้ ชั้นปีที่ 1 จำนวน 81 คน ชั้นปีที่ 2 จำนวน 110 คน ชั้นปีที่ 3 จำนวน 65 คน ชั้นปีที่ 4 จำนวน 64 คน และชั้นปีที่ 5 จำนวน 63 คน ผู้วิจัยกำหนดขนาดตัวอย่างโดยใช้สูตรของยามานะ ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งเป็น 5 ระดับ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวแล้วทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟและสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน ผลการวิจัย พบว่า ระดับปฏิสัมพันธ์ของอาจารย์กับนักศึกษาและพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา พบว่า ระดับโดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ด้านระดับปฏิสัมพันธ์ของอาจารย์กับนักศึกษา ด้านพฤติกรรมทางวาจา (Verbal Behavior) การเปรียบเทียบระดับพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา ระดับการศึกษาของบิดาและมารดา สถานที่พักอาศัยขณะศึกษาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปฏิสัมพันธ์ของอาจารย์กับนักศึกษา และพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา พบว่า มีความสัมพันธ์กันในเชิงบวก ในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มากที่สุด ได้แก่ ปฏิสัมพันธ์ของอาจารย์กับนักศึกษาด้านวาจา กับพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาด้านการถาม-ตอบ มีความสัมพันธ์กันในเชิงบวก ระดับค่อนข้างต่ำ และด้านที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์น้อยที่สุดได้แก่ ปฏิสัมพันธ์ของอาจารย์กับนักศึกษาด้านไม่ใช้วาจา กับพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาด้านการเข้าชั้นเรียน มีความสัมพันธ์กันในเชิงบวกระดับค่อนข้างต่ำ

คำสำคัญ: พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา, ปฏิสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา

ABSTRACT

The objectives of this research were to investigate the level of teacher-student interactions and undergraduate studying behavior Faculty of Education Nakhon Ratchasima Rajabhat University. Compare the undergraduate studying behavior Faculty of Education Nakhon Ratchasima Rajabhat University classified by year class, parents' education, cottage, and achievement. Study correlation between teacher-student interactions and undergraduate studying behavior Faculty of Education Nakhon Ratchasima Rajabhat University. The populations of this research were 8,534 undergraduates and the samples were 383 undergraduates as the first year were 81 students, the second year were 110 students, the third year were 65 students, the fourth year were 64 students, and the fifth year were 63 students. The samples were randomly selected by Yamane's method at the reliability of 95 percentage. The research instrument was 5 levels of rating scale questionnaire have . Data were analyzed by frequency, percentage, mean, standard deviation, one-way ANOVA, and test by Scheffe's method, t-test, and pearson product moment correlations. The salient points found that; The level of teacher-student interactions and undergraduate studying behavior found that was a high level, the highest mean was verbal behavior. The comparison of undergraduate studying behavior classified by year class, parents' education, cottage, and achievement as whole and in each dimension, found that insignificantly difference. The correlation between teacher-student interactions and undergraduate studying behavior found that was a positive correlation at a medium significantly at .01. When considering in each dimension found that the highest correlation was the verbal behavior and undergraduate studying behavior on question-answer with the positive correlation at a low level, while the lowest correlation was nonverbal behavior and class attendant was the positive correlation at a low level.

Keywords : Undergraduate Studying Behavior, Teacher-Student Interactions

บทนำ

การเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษา คณาจารย์ก็มีรูปแบบการมีปฏิสัมพันธ์กับนักศึกษาที่แตกต่างกัน ซึ่งปฏิสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์กับนักศึกษาที่เป็นปัจจัยหนึ่งที่มีความสำคัญมากในกระบวนการศึกษาและมีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการสอนในระดับอุดมศึกษา (ทัศน ทงภักดี, 2553, น. 17) ซึ่งปฏิสัมพันธ์อันดีระหว่างนักศึกษากับอาจารย์จะทำให้ผลการเรียนของนักศึกษาดีขึ้นและยังมีความสัมพันธ์มากขึ้นเท่าใดก็ยิ่งทำให้นักศึกษาสามารถที่จะพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ให้สูงขึ้นตามไปด้วย (วิจิตร ศรีสอาน, 2518, น. 35) ทั้งนี้รูปแบบการมีปฏิสัมพันธ์ของอาจารย์กับนักศึกษาขึ้นอยู่กับบุคลิกภาพ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ความรู้ที่แตกต่างกัน ซึ่งสิ่งเหล่านี้สามารถจำแนกเป็นการแสดงออก 2 ประเภท คือ การแสดงออกด้วยคำพูด และการแสดงออกด้วยท่าทาง ซึ่งจะมีผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาที่แตกต่างกัน บุคลิกภาพบางประการ ของครูมีผลต่อการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียน รูปร่างหน้าตาและ

การแต่งกาย มีผลต่อการดึงดูดความสนใจ แต่บุคลิกภาพบางประการ เช่น สีหน้า ท่าทาง น้ำเสียง การใช้คำพูด อารมณ์ขันและบทบาทในฐานะผู้นำของครูมีผลต่อการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนอย่างมาก (ประดิษฐ์ อุปรมย์, 2523, น. 123-137) นอกจากนี้การจัดการเรียนการสอนควรเพิ่มความเป็นกันเองระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา โดยอาจารย์ผู้สอนควรลดบทบาทความเคร่งเครียดลงบ้างและแสดงความเป็นกันเองกับนักศึกษา โดยพูดคุยกันบ้างหรือพบปะกันนอกชั้นเรียนบ้าง (วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา, 2530, น. 57) ซึ่งผู้วิจัยได้สนใจศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาดังนี้ การเข้าชั้นเรียนการถาม-ตอบระหว่างในชั้นเรียน การมาขอรับคำปรึกษาเกี่ยวกับเนื้อหาการเรียนนอกห้องเรียน

ปัจจุบันคณาจารย์ได้มีการออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอน คือ การมอบหมายงานให้นักศึกษาได้ฝึกการนำเสนอผลงาน โดยต้องมีการเตรียมความพร้อมก่อนนำเสนอโดยฝึกจับประเด็นในเนื้อหาวิชานั้น ซึ่งในระหว่างการศึกษา

ค้นคว้าด้วยตนเองอาจมีเนื้อหาบางประเด็นที่ไม่ยังเข้าใจ ซึ่งนักศึกษาสามารถมาขอรับคำปรึกษาเพิ่มเติมได้ในระหว่าง การเรียนการสอนและขอรับคำปรึกษาเกี่ยวกับเนื้อหาการเรียน นอกห้องเรียนได้ แต่ผู้วิจัยค้นพบว่า นักศึกษายังขาดการ แลกเปลี่ยนการเรียนรู้ในระหว่างชั้นเรียน ไม่กล้าถาม-ตอบใน ชั้นเรียน แม้กระทั่งเนื้อหาที่ยังไม่เข้าใจก็ไม่กล้ามาขอรับ คำปรึกษาเกี่ยวกับเนื้อหาในห้องเรียน ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะ ศึกษาว่าเพราะเหตุใดหรือการมีปฏิสัมพันธ์เป็นอย่างไร ที่มี ความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาได้

โดยผู้วิจัยได้เลือกศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ซึ่งได้เปิดสอน 6 คณะวิชา ได้แก่ คณะครุศาสตร์ คณะ มนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยี คณะวิทยาการจัดการ คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม และคณะสาธารณสุขศาสตร์ ในฐานะที่ผู้วิจัยสังกัดคณะ ครุศาสตร์ จึงเลือกศึกษาเฉพาะนักศึกษาคณะครุศาสตร์ ประกอบด้วย 23 โปรแกรมวิชา ดังนี้ โปรแกรมวิชาจิตวิทยา การปรึกษาและการแนะแนว โปรแกรมวิชาเทคโนโลยีและ นวัตกรรมการศึกษา-คอมพิวเตอร์ โปรแกรมวิชาเทคโนโลยีและ นวัตกรรมการศึกษา โปรแกรมวิชาพลศึกษา โปรแกรมวิชาการ ศึกษาปฐมวัย โปรแกรมวิชาการศึกษาพิเศษ-ภาษาไทย โปรแกรมวิชาคอมพิวเตอร์ศึกษา โปรแกรมวิชาคณิตศาสตร์ โปรแกรมวิชาเคมี โปรแกรมวิชาชีววิทยา โปรแกรมวิชาฟิสิกส์ โปรแกรมวิชาภาษาไทย โปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษ โปรแกรม วิชาสังคมศึกษา โปรแกรมวิชาศิลปกรรม (ดนตรี) โปรแกรม วิชาศิลปกรรม (นาฏศิลป์) โปรแกรมวิชาดนตรี โปรแกรมวิชา นาฏศิลป์ไทย โปรแกรมวิชาศิลปศึกษา โปรแกรมวิชา อุตสาหกรรมศึกษา โปรแกรมวิชาพุทธศาสนศึกษา โปรแกรม วิชาวิทยาศาสตร์ทั่วไป ซึ่งมีจำนวนนักศึกษาในระดับ ชั้นปีที่ 1-5 ในภาคเรียนที่ 1/2557 จำนวน 8,534 คน (สำนัก ส่งเสริมวิชาการงานทะเบียน, 2557) เพื่อนำผลการวิจัยที่ได้ เป็นข้อมูลพื้นฐานให้ผู้บริหารได้ใช้เป็นแนวทางในการพัฒนา อาจารย์ เนื่องจากครูคือแม่แบบที่ดีที่ทำหน้าที่เป็นทั้งผู้นำและ ผู้ประสานเชื่อมโยงความรู้และคุณธรรมให้เกิดขึ้นในตัว นักศึกษาได้อย่างเป็นธรรมชาติ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการมีปฏิสัมพันธ์ของอาจารย์กับ นักศึกษาและพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาในระดับ ปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

2. เพื่อเปรียบเทียบระดับพฤติกรรมการเรียนของ นักศึกษาในระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัย ราชภัฏนครราชสีมา จำแนกตามชั้นปีการศึกษา ระดับการศึกษา ของบิดาและมารดา สถานที่พักอาศัยขณะศึกษาและผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน

3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปฏิสัมพันธ์ของ อาจารย์กับนักศึกษาและพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา ในระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครราชสีมา

ประโยชน์ของการวิจัย

1. ทำให้ทราบระดับการมีปฏิสัมพันธ์ของอาจารย์กับ นักศึกษาและพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาในระดับ ปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

2. ทำให้ทราบผลการเปรียบเทียบระดับพฤติกรรมการ เรียนของนักศึกษาในระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา ระดับการศึกษาของบิดาและมารดา สถานที่พักอาศัยขณะ ศึกษาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

3. ทำให้ทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่างปฏิสัมพันธ์ ของอาจารย์กับนักศึกษาต่อพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา ในระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครราชสีมา

4. ผลการวิจัยครั้งนี้สามารถใช้เป็นแนวทางใน เสริมสร้างบุคลิกภาพของอาจารย์คณะครุศาสตร์ ซึ่งเป็นต้น แบบและแบบอย่างที่ดีให้แก่นักศึกษาในการประกอบอาชีพครู ต่อไปได้

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับ ปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1-5 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 คณะ ครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา จำนวน 8,534 คน (สำนักส่งเสริมวิชาการงานทะเบียน, 2557)

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1-5 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัย ราชภัฏนครราชสีมา จำนวน 383 คน จำแนกตามชั้นปีดังนี้ ชั้นปีที่ 1 จำนวน 81 คน ชั้นปีที่ 2 จำนวน 110 คน ชั้นปีที่ 3 จำนวน 65 คน ชั้นปีที่ 4 จำนวน 64 คน และชั้นปีที่ 5 จำนวน 63 คน ผู้วิจัยกำหนดขนาดตัวอย่างโดยใช้สูตรของยามานะ

(Yamane, อ้างถึงในพวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543, น. 284) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

$$\text{สูตร } n = \frac{N}{N(e)^2}$$

n = ขนาดกลุ่มตัวอย่าง

N = ขนาดของกลุ่มประชากร

e = ค่าความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ของกลุ่มตัวอย่าง มีค่าเท่ากับ .05

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามเกี่ยวกับปฏิสัมพันธ์ของอาจารย์กับนักศึกษาและพฤติกรรมการเรียนรู้ในระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะคำถามเป็นแบบเลือกตอบ (Check List) เกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ชั้นปีที่ศึกษา ระดับการศึกษาของบิดาหรือมารดา สถานที่พักอาศัยขณะที่ศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปฏิสัมพันธ์ของอาจารย์กับนักศึกษาในระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา โดยนักศึกษาเป็นผู้ตอบ ลักษณะคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งเป็น 5 ระดับ แต่ละระดับมีความหมาย ดังนี้

5 หมายถึง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปฏิสัมพันธ์ของอาจารย์กับนักศึกษาในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง

4 หมายถึง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปฏิสัมพันธ์ของอาจารย์กับนักศึกษาในระดับเห็นด้วย

3 หมายถึง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปฏิสัมพันธ์ของอาจารย์กับนักศึกษาในระดับระดับไม่แน่ใจ

2 หมายถึง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปฏิสัมพันธ์ของอาจารย์กับนักศึกษาในระดับค่อนข้างเห็นด้วย

1 หมายถึง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปฏิสัมพันธ์ของอาจารย์กับนักศึกษาในระดับไม่เห็นด้วย

โดยแบ่งคำถามออกเป็น 2 ด้าน ประกอบด้วย 1) พฤติกรรมทางวาจา และ 2) พฤติกรรมที่ไม่ใช่วาจา

การแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลใช้เกณฑ์การแปลผลตามเกณฑ์ (Best, 1981, p. 179-182) ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.51 - 5.00 หมายถึง ระดับมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.51 - 4.50 หมายถึง ระดับมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.51 - 3.50 หมายถึง ระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.51 - 2.50 หมายถึง ระดับน้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.00 - 1.50 หมายถึง ระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษาในระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา โดยนักศึกษาเป็นผู้ตอบลักษณะคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งเป็น 5 ระดับ แต่ละระดับมีความหมาย ดังนี้

5 หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษามากที่สุด

4 หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษามาก

3 หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษาน้อย

2 หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษาน้อย

1 หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษาน้อยที่สุด

โดยแบ่งคำถามออกเป็น 3 ด้าน ประกอบด้วย 1) ด้านการเข้าชั้นเรียน 2) ด้านการถาม-ตอบระหว่างในชั้นเรียน และ 3) ด้านการมาขอรับคำปรึกษาเกี่ยวกับเนื้อหาการเรียน นอกห้องเรียน

การแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลใช้เกณฑ์การแปลผลตามเกณฑ์ของ Best ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.51 - 5.00 หมายถึง ระดับมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.51 - 4.50 หมายถึง ระดับมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.51 - 3.50 หมายถึง ระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.51 - 2.50 หมายถึง ระดับน้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.00 - 1.50 หมายถึง ระดับน้อยที่สุด

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ผู้วิจัยทำการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. สร้างรายการข้อคำถามตามประเด็นที่ศึกษาเพื่อเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3. นำเครื่องมือเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ตรวจสอบความเที่ยงตรง โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC ได้ค่าระหว่าง .50-1.00 ซึ่งมีค่าความเที่ยงตรงใช้ได้

4. นำเครื่องมือที่ผ่านการตรวจแก้ไขไปทดลองใช้กับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1-5 ภาคเรียนที่ 3 ปีการศึกษา 2556 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา จำนวน 30 คน ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.913

5. ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามและพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปเก็บรวบรวมเป็นข้อมูลต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ทำหนังสือบันทึกข้อความถึงประธานโปรแกรมวิชา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมาเพื่อขออนุญาตในการเก็บรวบรวมข้อมูลกับประชากรที่ใช้ในการวิจัย
2. ผู้วิจัยดำเนินการส่งและรับคืนแบบสอบถามด้วยตนเอง
3. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามเพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน คือ ความถี่และร้อยละ
2. ปฏิสัมพันธ์ของอาจารย์กับนักศึกษา วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ คือ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
3. พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ คือ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
4. ความสัมพันธ์ระหว่างปฏิสัมพันธ์ของอาจารย์กับนักศึกษาต่อพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาในระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา โดยการหาค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlations) การแปลความหมายของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร โดยใช้เกณฑ์ดังนี้ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543, น. 144)

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

- 0.81-1.00 มีความสัมพันธ์ในระดับสูง
- 0.61-0.80 มีความสัมพันธ์ในระดับค่อนข้างสูง
- 0.41-0.60 มีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง
- 0.21-0.40 มีความสัมพันธ์ในระดับค่อนข้างต่ำ
- 0.01-0.20 มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ
- เท่ากับ 0 ไม่มีความสัมพันธ์กัน

สำหรับทิศทางความสัมพันธ์พิจารณาโดย ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) มีค่าเป็นบวก แสดงว่า ตัวแปรทั้ง 2 ตัวแปรมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน และถ้าค่าสัมประสิทธิ์ (r) มีค่าเป็นลบ แสดงว่าตัวแปรทั้ง 2 ตัวแปร มีความสัมพันธ์กันในทางตรงข้าม

ผลการวิจัย

1. ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1-5 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา จำนวน 383 คน โดยการหาจำนวนและร้อยละ มีผลดังนี้

1.1 ชั้นปีที่ศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นชั้นปีที่ 2 จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 28.7

1.2 ระดับการศึกษาของบิดา หรือมารดา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับประถมศึกษาหรือต่ำกว่า จำนวน 167 คน คิดเป็นร้อยละ 46.6

1.3 สถานที่พักอาศัยขณะที่ศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อยู่กับผู้อื่น (ญาติ เพื่อน หรือหอพัก) จำนวน 234 คน คิดเป็นร้อยละ 61.1

1.4 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยมีเกรดเฉลี่ยสะสม 2.51 ขึ้นไป จำนวน 331 คน คิดเป็นร้อยละ 86.4

2. ระดับปฏิสัมพันธ์ของอาจารย์กับนักศึกษาและพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาในระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา พบว่า ระดับปฏิสัมพันธ์ของอาจารย์กับนักศึกษาในระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.85$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ปฏิสัมพันธ์ของอาจารย์กับนักศึกษาด้านพฤติกรรมทางวาจา (Verbal Behavior) อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.08$) และด้านพฤติกรรมที่ไม่ใช่วาจา (Nonverbal Behavior) ($\bar{X} = 3.63$) และพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาในระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา โดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.85$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาด้านการถาม-ตอบระหว่างในชั้นเรียนอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.23$) ด้านการมาขอรับคำปรึกษาเกี่ยวกับเนื้อหานอกห้องเรียน ($\bar{X} = 3.83$) และด้านการเข้าชั้นเรียนอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.49$)

3. การเปรียบเทียบระดับพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาในระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

3.1 จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา พบว่า พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาในระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.2 จำแนกตามระดับการศึกษาของบิดาและมารดา พบว่า พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาในระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.3 จำแนกตามสถานที่พักอาศัยขณะศึกษา พบว่า พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาในระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.4 จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาในระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ความสัมพันธ์ระหว่างปฏิสัมพันธ์ของอาจารย์กับนักศึกษา และพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาในระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา พบว่า มีความสัมพันธ์กันในเชิงบวก ในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์โดยรวมเท่ากับ .419 ($r_{xy} = .419$) เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มากที่สุด ได้แก่ ด้านวาจา และด้านการถาม-ตอบ มีความสัมพันธ์กันในทางบวก ระดับค่อนข้างต่ำ ($r_{xy} = .335$) รองลงมา คือ ด้านวาจา และด้านการเข้าชั้นเรียน มีความสัมพันธ์กันในทางบวก ระดับค่อนข้างต่ำ ($r_{xy} = .323$) ด้านวาจา และด้านการเข้าชั้นเรียน มีความสัมพันธ์กันในทางบวก ระดับค่อนข้างต่ำ ($r_{xy} = .323$) ด้านวาจา และด้านขอรับคำปรึกษา มีความสัมพันธ์กันในทางบวก ระดับค่อนข้างต่ำ ($r_{xy} = .319$) ด้านไม่ใช้วาจา และด้านขอรับคำปรึกษา มีความสัมพันธ์กันในทางบวก ระดับค่อนข้างต่ำ ($r_{xy} = .271$) ด้านไม่ใช้วาจา และด้านการถาม-ตอบ มีความสัมพันธ์กันในทางบวก ระดับค่อนข้างต่ำ ($r_{xy} = .250$) ด้านไม่ใช้วาจา และด้านการเข้าชั้นเรียน มีความสัมพันธ์กันในทางบวก ระดับค่อนข้างต่ำ ($r_{xy} = .218$) ตามลำดับ

อภิปรายผล

1. ระดับปฏิสัมพันธ์ของอาจารย์กับนักศึกษา และพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาในระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา พบว่า

1.1 ระดับปฏิสัมพันธ์ของอาจารย์กับนักศึกษาในระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา โดยรวมอยู่ในระดับมาก อาจเนื่องจากลักษณะของอาจารย์ที่ตัวอย่างหนึ่งคือ การมีความสัมพันธ์ที่ดี กับ

นักศึกษา เช่น มีความเข้าใจนักศึกษา แสดงความเป็นเพื่อน ช่วยเหลือปัญหาส่วนตัว ปัญหาการเรียน ยกย่องชมเชย นักศึกษาที่ทำงานดี ยอมรับความสามารถและความคิดเห็นของนักศึกษา ส่งเสริมและให้กำลังใจนักศึกษาซึ่งทำให้ส่งผลต่อระดับปฏิสัมพันธ์ที่มากด้วยเช่นกัน (Ryans, 1960, pp. 278-284) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านพฤติกรรมทางวาจา (Verbal Behavior) อยู่ในระดับมาก ซึ่งแสดงให้เห็นว่าหากอาจารย์และนักศึกษามีการกล่าวคำทักทายทุกครั้งที่มีการเรียนการสอนในชั้นเรียน อาจารย์ให้นักศึกษาฝึกการอภิปรายกิจกรรมในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียน อาจารย์เปิดโอกาสให้นักศึกษาฝึกวิจารณ์ผลงานเพื่อนทั้งรายบุคคลและรายกลุ่ม ฝึกกล้าแสดงความคิดเห็น อาจารย์กล่าวคำยกย่องชมเชยหรือสนับสนุนให้กำลังใจนักศึกษาทุกครั้ง รวมถึงการที่อาจารย์ได้บอกให้นักศึกษาอ่านหนังสือหรือค้นคว้าเพิ่มเติมทุกครั้งก่อนเรียนเนื้อหาในบทถัดไป ก็ส่งผลต่อระดับการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันได้ สอดคล้องกับแนวคิดของแบนดูรา (Bandura, 1967, pp. 78-86) ที่กล่าวว่า ปฏิสัมพันธ์ซึ่งเกิดขึ้นในการเรียนรู้ว่าคนเรามีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบๆ ตัวเราเสมอ การเรียนรู้เกิดจากปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและผู้สอน ซึ่งทั้งผู้เรียนและผู้สอนมีอิทธิพลต่อกันและกัน และเมื่อพิจารณาด้านพฤติกรรมที่ไม่ใช้วาจา (Nonverbal Behavior) อยู่ในระดับมาก ซึ่งแสดงให้เห็นว่า หากอาจารย์และนักศึกษาสรางบรรยากาศที่เป็นกันเอง ทั้งในและนอกห้องเรียน โดยการใช้สายตาที่อ่อนโยนและยิ้มให้กันทุกครั้งที่พบกัน ก็ส่งผลต่อระดับการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันได้ สอดคล้องกับนพพงษ์ บุญจิตราดุลย์ (2527, น. 48-67) ได้กล่าวถึงปฏิสัมพันธ์ของผู้เรียนกับผู้สอนว่า ผู้สอนไม่ควรสร้างบรรยากาศแห่งความกลัวให้เกิดขึ้น การเรียนรู้มีขึ้นในชั้นเรียนเสมอไป ดังนั้น การพบปะนอกชั้นเรียนจะสร้างบรรยากาศแห่งความเป็นมิตรได้ง่ายขึ้น อย่าทำให้เกิดการเสียหน้าและควรฟังความคิดเห็นจากผู้เรียนบ้าง

1.2 ระดับพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาในระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา โดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาด้านการถาม-ตอบระหว่างในชั้นเรียนอยู่ในระดับมาก อาจเนื่องจากนักศึกษามักจะตั้งใจฟังขณะครูสอน มีส่วนร่วมกิจกรรมในชั้นเรียนมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหา ไม่เล่นไม่คุยในระหว่างเรียน กล่าวตอบคำถามและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างนักศึกษากับผู้สอนในขณะที่ครูสอนและนักศึกษามักจะทบทวนบทเรียน

ร่วมกับเพื่อนในชั้นเรียน สอดคล้องกับ ลินเกร็น (Lingren, 1969, อ้างถึงในชลิสา รัตสาร, 2549) ได้กล่าวว่า นักศึกษาที่ผลการเรียนดี มาจากนิสัยในการเรียนดี มีความสนใจในการเรียนเป็นส่วนใหญ่ และมาจากข่าวปัญหา ด้านการมาขอรับคำปรึกษาเกี่ยวกับเนื้อหาในห้องเรียนอยู่ในระดับปานกลาง อาจเนื่องมาจากนักศึกษายังขาดการค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเองในห้องเรียน แม้ว่าในแต่ละรายวิชาผู้สอนจะมีเอกสารประกอบการสอนให้แล้วก็ตาม นักศึกษามักจะไม่อ่านหนังสือก่อนนำเสนอหรือก่อนทำงานส่ง รวมทั้งไม่กล้ามาสอบถามอาจารย์นอกชั้นเรียนด้วย สอดคล้องกับศิริพงศ์ รักใหม่ (2549, น. 15-16) ได้วิจัยเกี่ยวกับการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ผลการศึกษาพบว่า พฤติกรรมการเรียนที่ต้องปรับปรุง คือ การหาความรู้เพิ่มเติมนอกเหนือจากในห้องเรียน และเอกสารประกอบการสอนอยู่เสมอ อยู่ในระดับปานกลาง อาจเนื่องมาจากนักศึกษาไม่ค่อยเข้าห้องเรียนอย่างสม่ำเสมอ เข้าเรียนไม่ตรงเวลา ไม่มีการเตรียมความพร้อมของสื่อการเรียนรวมทั้งขาดความรับผิดชอบในการส่งงานซึ่งไม่สอดคล้องกับ ศิริพงศ์ รักใหม่ (2549, น. 15-16) ได้วิจัยเกี่ยวกับการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ผลการศึกษาพบว่า ส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการเรียนอยู่ในระดับดี ในด้านการเข้าห้องเรียนสม่ำเสมอ และมักอ่านหนังสือและติวกับเพื่อนก่อนสอบ

2. การเปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาในระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา จำแนกตามชั้นปีการศึกษา ระดับการศึกษาของบิดาและมารดา สถานที่พักอาศัยขณะศึกษา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.1 การเปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาในระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา จำแนกตามชั้นปีการศึกษา พบว่า พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาในระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา จำแนกตามชั้นปีการศึกษา ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อาจเนื่องมาจากนักศึกษาในแต่ละชั้นปีมีพฤติกรรมการเรียนในรูปแบบเดียวกันเพราะได้รับการถ่ายทอดพฤติกรรมการเรียนจากรุ่นพี่ในแต่ละรุ่นหรือเรียกว่าสายรหัส ทำให้มีการถ่ายทอดจากรุ่นหนึ่งสู่อีกรุ่นหนึ่งจึงทำให้นักศึกษาได้รับข้อมูลเกี่ยวกับการเรียน

ล่วงหน้า และเมื่อมาศึกษาเล่าเรียนจริงจึงทำให้มีรูปแบบการเรียนที่ไม่ต่างจากรุ่นก่อน จึงทำให้ชั้นปีที่ศึกษา ไม่แตกต่างกับพฤติกรรมการเรียน ซึ่งไม่สอดคล้องกับทศนา ทองภักดี (2553) ได้ทำการวิจัยความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ในมหาวิทยาลัยกับบุคลิกภาพของนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ผลการวิจัยพบว่า ชั้นปีที่ศึกษาของนักศึกษามีความแตกต่างกัน

2.2 การเปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาในระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา จำแนกตามระดับการศึกษาของบิดาและมารดา พบว่า พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาในระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา จำแนกตามระดับการศึกษาของบิดาและมารดา ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อาจเนื่องมาจากบิดาและมารดาอาจต้องทำงานนอกบ้านมากขึ้น รวมทั้งมีการแข่งขัน กันสูง จึงทำให้ไม่ว่าบิดาและมารดาจะมีระดับการศึกษาใดก็ตามไม่มีผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา เพราะอาจขึ้นอยู่กับตัวนักศึกษาเป็นสำคัญ สอดคล้องกับแนวคิดของ แมคเคลแลนด์ (McClelland, อ้างถึงในทรงพล ภูมิพัฒน์, 2538) ได้สรุปว่า แรงจูงใจเป็นสิ่งสำคัญของมนุษย์ที่จะทำให้ประสบความสำเร็จซึ่งจะเป็นตัวเร้าให้บุคคลแสดงพฤติกรรมสำคัญที่จะก่อให้เกิดความสำเร็จในการเรียน

2.3 การเปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาในระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา จำแนกตามสถานที่พักอาศัยขณะศึกษา พบว่า พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาในระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา จำแนกตามสถานที่พักอาศัยขณะศึกษา ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อาจเนื่องมาจากในสังคมปัจจุบันสถานที่พักอาศัยขณะศึกษาของนักศึกษาไม่ว่าจะพักกับครอบครัวญาติ หอพักหรืออื่น ๆ อาจมีลักษณะของสิ่งแวดล้อมคล้ายคลึงกัน ทำให้นักศึกษาไม่ว่าจะอาศัยอยู่ที่ใดก็ตามก็ไม่มีผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา สอดคล้องกับแนวคิดของ เคิร์ท เลวิน (Kurt Lewin, 1951, อ้างถึงในทรงพล ภูมิพัฒน์, 2538) ได้สรุปว่า พฤติกรรมของมนุษย์ขึ้นอยู่กับบุคคลและสิ่งแวดล้อม และพฤติกรรมของบุคคลยังเกี่ยวข้อง กับลักษณะของบุคคลทั้งในเรื่องของพันธุกรรม ความสามารถ บุคลิกภาพและอื่น ๆ รวมทั้งสถานการณ์ทางสังคมที่บุคคลดำเนินชีวิตด้วย

2.4 การเปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนรู้ของ นักศึกษาในระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาในระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา จำแนกตาม ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .05 อาจเนื่องมาจากขึ้นอยู่กับความถนัดของนักศึกษา ในแต่ละรายวิชา นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงอาจ ไม่ถนัดในรายวิชาที่มีการฝึกปฏิบัติ แต่จะถนัดในรายวิชาที่เป็น ทฤษฎีมากกว่า ส่วนนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ อาจถนัดในรายวิชาที่มีการฝึกปฏิบัติมากกว่ารายวิชาที่เป็น ทฤษฎี ซึ่งทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่มีผลต่อพฤติกรรม การเรียนของนักศึกษาได้ แมดดอก (Maddox, 1963, อ้างถึง ในชลิสา รัตตสาร, 2549) ได้กล่าวว่าผลการเรียนไม่ได้ขึ้นอยู่กับความสามารถของบุคคลเท่านั้น แต่ต้องขึ้นอยู่กับ ความถนัดและวิธีการเรียนที่มีประสิทธิภาพด้วย รวมทั้งมีนิสัย ในการเรียนดี มีความสนใจในการเรียนเป็นส่วนใหญ่ (Lingren, 1969, อ้างถึงในชลิสา รัตตสาร, 2549) ซึ่งไม่สอดคล้องกับ อรพิน ศิริสัมพันธ์ และภัทรพล มหาพันธ์ (2554, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ของ นักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร พบว่า พฤติกรรม การเรียนของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ กับผล สัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความแตกต่างกัน

3. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปฏิสัมพันธ์ของ อาจารย์กับนักศึกษา และพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษาใน ระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครราชสีมา พบว่า ปฏิสัมพันธ์ของอาจารย์กับนักศึกษา และ พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาในระดับปริญญาตรี คณะ ครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา มีความสัมพันธ์ กันในเชิงบวก ในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานในข้อ 2 อาจเนื่องมาจาก คณะ ครุศาสตร์มีการเปิดสอนในระดับปริญญาตรีที่มีจำนวน สาขาวิชาค่อนข้างมาก ทำให้ต้องมีการเปิดรายวิชาเพื่อให้ สอดคล้องกับสาขาวิชาที่นักศึกษาต้องเรียนเพื่อให้ครบตาม หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต ซึ่งทำให้คณาจารย์ในคณะครุศาสตร์ ต้องมีการระงับการสอนที่เพิ่มขึ้นตามด้วย ซึ่งสิ่งเหล่านี้จึงส่งผลต่อ ความสัมพันธ์ระหว่างปฏิสัมพันธ์ของอาจารย์กับนักศึกษาและ พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่ง ความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนในการแสดงพฤติกรรม ต่อกันนั้น มีผลต่อพฤติกรรมของแต่ละฝ่ายโดยได้รับอิทธิพลซึ่ง

กันและกัน และการแสดงพฤติกรรมที่มีต่อกันจะส่งผลต่อการ จูงใจหรือความเบื่อหน่ายในการเรียนของผู้เรียนได้ (ทัศนีย์ ประธาน, 2548, น. 6) ดังนั้นการมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่าง อาจารย์และนักศึกษาจะเป็นพื้นฐานอันสำคัญที่จะก่อให้เกิด การเรียนรู้ มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนมีประสิทธิภาพในการเรียน การสอนและส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ที่ดีขึ้น (วิจิตร ศรีสอาน, 2518) ซึ่งสอดคล้องกับทัศนาก ทอภักดี (2553) ได้ทำการวิจัยความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ใน มหาวิทยาลัยกับบุคลิกภาพของนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร พบว่า ปฏิสัมพันธ์ระหว่าง อาจารย์กับนิสิตมีความสัมพันธ์กันทางบวก ในระดับปานกลาง

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

จากผลการวิจัยในครั้งนี้อาจสรุปได้ว่าเป็นข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้เพื่อพัฒนาคณาจารย์และ นักศึกษาในสถานศึกษา และเพื่อศึกษาค้นคว้าต่อไปได้ ดังนี้

1.1 ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมการเรียนของ นักศึกษาด้านการเข้าชั้นเรียนอยู่ในระดับปานกลาง ดังนั้น ผู้สอนและคณาจารย์ควรเพิ่มเทคนิคการสอนที่ดึงดูดใจหรือ กระตุ้นให้นักศึกษามีความรู้สึกรอยยิ้มมาเรียนตรงเวลาและมา เรียนเป็นประจำ ซึ่งผลที่ได้อาจส่งผลให้นักศึกษามีลักษณะนิสัย เป็นคนตรงเวลา มีความรับผิดชอบต่อนหน้าที่เมื่อเป็นครูใน อนาคตได้

1.2 ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมการเรียนของ นักศึกษาด้านการมาขอรับคำปรึกษาเกี่ยวกับเนื้อหานอก ห้องเรียน อยู่ในระดับปานกลาง ดังนั้น ผู้สอนและคณาจารย์ อาจมีการแจ้งวันเวลา สถานที่ให้ชัดเจนเพื่อให้นักศึกษาทราบ และสามารถมาขอรับคำปรึกษาเกี่ยวกับเนื้อหาการเรียนที่ยัง ไม่เข้าใจได้ รวมทั้งมีรูปแบบการมอบหมายที่กระตุ้นให้ นักศึกษามีการค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเองด้วยการอ่าน หนังสือก่อนทำงานส่งทุกครั้ง และอ่านหนังสือก่อนเข้า ห้องเรียนเป็นประจำ

1.3 ผลการวิจัยพบว่า ปฏิสัมพันธ์ของอาจารย์กับ นักศึกษาและพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษาในระดับ ปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา มีความสัมพันธ์กันเชิงบวก ในระดับปานกลาง ดังนั้น ผู้สอน และคณาจารย์อาจมีการปรับเทคนิค และกระบวนการเรียน การสอนที่ทำให้อาจารย์กับนักศึกษาได้มีปฏิสัมพันธ์ระหว่าง กันมากขึ้น เช่น รูปแบบการมอบหมายอาจแบ่งเป็นงานเดี่ยว

บ้างในกรณีที่นักศึกษาไม่มาก หรืองานกลุ่มโดยแบ่งเป็นกลุ่มละไม่เกิน 3 คน เพื่อให้นักศึกษาได้มีการกล้าแสดงความคิดเห็น ถ้าซักถามในระหว่างเรียนเมื่อไม่เข้าใจในเนื้อหาการเรียนได้ และทำให้ผู้สอนได้พูดคุยกับนักศึกษาได้อย่างทั่วถึง ซึ่งอาจส่งผลให้ปฏิสัมพันธ์ของอาจารย์กับนักศึกษาดีขึ้นแล้ว พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาก็อาจจะดีขึ้นได้เช่นกัน

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับตัวแปรอื่น ๆ ที่อาจมีความสัมพันธ์ระหว่างปฏิสัมพันธ์ของอาจารย์กับนักศึกษาได้ เช่น บุคลิกภาพของอาจารย์และบุคลิกภาพของนักศึกษา ความภาคภูมิใจในตนเองของนักศึกษา เป็นต้น

2.2 ควรมีการศึกษาถึงรูปแบบและเทคนิคการสอนต่างๆ ที่อาจมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาได้

2.3 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษา คณะครุศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา กับมหาวิทยาลัยอื่น ๆ หลาย ๆ ที่ เพื่อให้ได้ข้อสรุปที่ชัดเจนว่าปฏิสัมพันธ์ของอาจารย์กับนักศึกษามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาเพื่อให้ผู้เกี่ยวข้องกับระบบการศึกษาไทยจะได้เห็นถึงความสำคัญและใช้เป็นข้อมูลในการหาแนวทางในการพัฒนาต่อไป

กิตติกรรมประกาศ

รายงานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ ด้วยความช่วยเหลือให้คำปรึกษาอย่างดียิ่งจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บรรจบ บุญจันทร์ อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการพัฒนานักวิจัยใหม่

ขอขอบพระคุณคณะผู้เชี่ยวชาญทุกท่านที่กรุณาตรวจสอบ ให้คำแนะนำ ปรับปรุง แก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขอขอบพระคุณสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมาที่ได้ให้ทุนอุดหนุนการวิจัยเพื่อเป็นการส่งเสริมสนับสนุนให้บุคลากรของมหาวิทยาลัยได้สร้างสรรค์องค์ความรู้ใหม่ ๆ ที่เป็นประโยชน์แก่สังคม

นอกจากนี้ ผู้วิจัยขอขอบคุณ คณบดีคณะครุศาสตร์ ประธานโปรแกรมวิชาในแต่ละหลักสูตรของคณะครุศาสตร์ และอาจารย์ผู้ประสานงานในแต่ละห้องเรียน รวมทั้งนักศึกษาทุกคนที่ให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เหนือสิ่งอื่นใด การสนับสนุนและกำลังใจของบิดามารดาและสมาชิกในครอบครัวที่เป็นแรงขับเคลื่อนให้งานวิจัยสำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี

เอกสารอ้างอิง

- ชลิตา รัตตสาร. (2549). *การค้าไทย-ลาวในบริบทของการครอบงำทางวัฒนธรรม*. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ทรงพล ภูมิพัฒน์. (2538). *จิตวิทยาทั่วไป*. กรุงเทพมหานคร: พิมพ์ลักษณ์ ศูนย์หนังสือมหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- ทัศนาก ทอภักดี. (2553). *ความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ในมหาวิทยาลัยกับบุคลิกภาพของนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร*. (รายงานวิจัยสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์). กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ทัศนีย์ ประธาน. (2548). *ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับผู้เรียนในเขตภูมิศาสตร์ภาคใต้*. รายงานวิจัยคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา, สงขลา.
- นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์. (2527). *หลักการบริหารการศึกษา*. ภาควิชาบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพมหานคร.
- ประดินันท์ อุปรมย์. (2523). *พัฒนาการพฤติกรรมเด็กปฐมวัย*. เอกสารประกอบการสอน ชุดวิชา 21311 พฤติกรรมการสอนปฐมวัยศึกษา เล่ม 2 หน้าที่ 6-10, นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2543). *วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์*. (พิมพ์ครั้งที่ 7). สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา, กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. (2530). *งานบุคลากรนิสิตนักศึกษา*. คณะครุศาสตร์, กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิจิตร ศรีอำน. (2518). *หลักการอุดมศึกษา*. กรุงเทพมหานคร: วัฒนาพานิช.
- ศิริพงศ์ รักใหม่. (2549). *การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน*. สืบค้นเมื่อ 15 ตุลาคม 2557, จาก http://www.kroobannok.com/board_view.php?b_id=96426&bcat_id=16
- สำนักส่งเสริมวิชาการงานทะเบียน. (2557). *ข้อมูลสถิตินักศึกษา*. สืบค้นเมื่อ 15 ตุลาคม 2557, จาก http://www.nrru.ac.th/web/academic/UserFiles/File/STD_156p.pdf

- อรพิน ศิริสัมพันธ์ และภัทรพล มหาพันธ์. (2554).
การศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาคณะ
ศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยศิลปากร. *วารสาร
มหาวิทยาลัยศิลปากร*, 4, 1, หน้า 1-13.
- Bandura, Albert. (1967). *Social Learning Theory*.
Englewood Cliffs , New Jersey : Prentice -Hall.
- Best, J. W. (1981). *Research in Education*. New Jersey:
Prentice-Hill.
- Ryans, David G. (1960). *Characteristics of teachers :
Their description, comparison, and appraisal,
a research study*. Washington, D.C.: American
Council on Education.

ผู้เขียนบทความ

นางสาวประภัศร ชโลธร

กลุ่มวิชาจิตวิทยาและแนะแนว คณะครุศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

เลขที่ 340 ถนนสุรนารายณ์ ตำบลในเมือง

อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา 30000

E-mail: prapatsorn.nrru@gmail.com